

Publicerad 2006-02-03 18:03 av Max Järnhammer

Sömlös och vemodig (del VII).

På mitt fönsterbräde ligger fortfarande något jag borde ha återlämnat för länge sedan. Något som tillhör någon som en gång fick mig att le. Vad jag önskar att jag hade ett liv, någon att vara nära. Jag vill också känna närhet och värme, inte vemodig sömlöshet. Låt mig också få någon att sova bredvid.

Låt mig få le en gång till...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Järnhammer med Poeter.se id #4384 innehar upphovsrätten